

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2008. év április hó 10. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A súlyos testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt I. és II. r. vádlottak ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 20.B.237/2007/6. számú ítéletét ***annyiban változtatja meg***, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott büntetést 6-6 (hat-hat) hónapi börtönbüntetésre és 2-2 (kettő-kettő) évi időtartamra a várakozási idő meghosszabbítására ***súlyosítja***.

A börtönbüntetés végrehajtását mindkét vádlottal szemben 3-3 (három-három) évi próbaidőre ***felfüggeszti***.

I. r. és II. r. vádlottat ***előzetes mentesítésben részesíti***.

Az elsőfokú eljárásban felmerült 26.394 (huszonhatezer-háromszázkilencvennégy) forint bűnügyi költségből a vádlottakat személyenként 13.197 (tizenháromezer-egyszázkilencvenhét) forint ***terheli***.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlottal szemben ***helybenhagyja***.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 20.B.237/2007/6. számú 2007. június hó 6. napján kelt ítéletével I. r. és II. r. vádlottat társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntette és társtettesként hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége miatt - halmazati büntetésül - személyenként 210 napi tétel - 400 forint napi tétel összegű - összesen 84.000 forint pénzbüntetésre ítélte, és egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat 26.394 forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész mindkét vádlott terhére súlyosításért - végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása végett - fellebbezést jelentett be.

A vádlottak és védőjük felmentés érdekében éltek perorvoslattal.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.544/2007/2. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen is - az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a cselekmény halmazata és a bántalmazás igen durva jellege miatt felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

A vádlottak védője is a bejelentettel egyezően tartotta fenn a perorvoslatát. Az elsőfokú bíróság mérlegelését támadva a vádlottak tagadó vallomására alapított eltérő tényállás mellett a felmentésüket, másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását, az ügyészi indítványnak helyt adás esetén pedig előzetes mentesítésben részesítésüket indítványozta.

Az ügyészi és védői fellebbezés részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslat alapján eljárva az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében a Be. 348. §-a szerint felülbírált.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendszerően lefolytatott bizonyítási eljárást követően az érdemi döntését a vádlottak tagadásban megnyilvánuló védekezésével szemben az intézkedésben részt vett rendőr tanúk, a sértett és a társaságában a helyszínen jelen volt ismerősei, az igazságügyi orvos szakértő írásban előterjesztett és szóban kiegészített szakértői véleménye, valamint az okirati bizonyítékok alapján állapította meg.

A bizonyítékokat helyesen és okszerűen értékelte, mérlegelésekor meggyőzően és színvonalasan megindokolta, hogy a vádlottak tagadását miként cáfolták meg az egyéb bizonyítékok. A sértett vallomását megerősítette és alátámasztotta a tanúk vallomása. A tanúk ugyan nem látták a sértett bántalmazásának a folyamatát, de egybehangzóan vallották, hogy a két vádlott futott a menekülő sértett után, akit sérülten, véresen kísérték vissza. Részben a bántalmazással együtt járó hanghatásokat, illetőleg a sértett „elég lesz, hagyják abba” kiáltását is hallották. A sértett előadása a bántalmazásának körülményeiről következetes és egybehangzó volt. Az orvos szakértő szakszerű és határozott magyarázatot adott arra, hogy a sérülések keletkezhetnek a sértett által előadott módon, ellenben kizárta, hogy a sértett a vádlottak által vallott véletlen eleséstől, illetve az elfogáshoz szükséges jogszerű kényszer hatására (rávetődés, rátérdelés) szenvedte el a többszörös csonttöréses sérüléseket. A szakértő a tárgyaláson az arckoponya sérülésekről elmondta, hogy kemény felület, és mozgási energia kellett a háromszoros (szemüreg, lépcsőzetes arcból és orrcsont) töréshez, továbbá a hajas fejbőr lágyrész duzzanata sem keletkezhetett eleséstől. A szakértő a vádlottak

valamennyi, a sértett sérüléseinek keletkezési mechanizmusával kapcsolatos nyilatkozatait megcáfolta.

A sértett csak később édesanyja kérésére ment orvoshoz, feljelentését pedig megelőzte a kórház hivatalos jelzése, majd a rendőrségnek a sértett lakásán történő meghallgatása.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján csak a vádlottak személyi körülményében a parancsnoki jellemzés adataival **egészíti ki:**

- I. r. rendőr zászlós vádlott 1993. január 1-jétől dolgozik az állományba. 2003. január 1-jétől csoportvezetőként egyidejű zászlósi előreléptetéssel. I. r. vádlott rendelkezik a beosztásához szükséges gyakorlati és elméleti ismeretekkel és tapasztalatokkal. Parancsnokaival tisztelettudó, fegyelmezett. Fellépése, megjelenése, alakiséga példaként állítható az állomány elé. Kiváló kontaktus teremtmő, aki magas szintű ítélőképességgel és elemző készséggel rendelkezik. Intézkedéseiben körültekintő, pontos, határozott, kultúrált és szakszerű. A fiatalabb rendőröknek példát mutat a szakmai munkában, és értelemmel irányítja beosztottjait. Szakmai rutinja és aktivitása kiemelkedő és kiváló teljesítményre képes. 1994. október 4-e és 2005. október 23-a között 10 alkalommal részesül jutalomban és dicséretben. Teljesítménye minden évben kiváló minősítést nyert.

- II. r. rendőr zászlós vádlott 1997. július 1-jén került az állományba. 2004. május 1-jén csoportvezetői kinevezést és egyúttal zászlósi rendfokozatot kapott. II. r. vádlott a közösség meghatározó energikus tagja, munkatársaival kiváló a kapcsolata és példaként állítható munkatársai elé. Átlag feletti gyakorlati tapasztalattal rendelkezik, a kapott parancsokat és utasításokat legjobb tudása szerint hajtja végre. A fiatalabb rendőröknek magas szinten adja át szakmai tudását. Átlag feletti a hivatástudata, a felelősség érzete, a kapcsolatteremtmő és fenntartó képessége. A csoport munkáját jól szervezi, és a csoportjába beosztott rendőröktől megköveteli a jogszerű és szakszerű intézkedések fogantatását. A pszichikai és fizikai megterheléseket kiválóan bírja. 1998. december 18. és 2003. augusztus 20. között 7 alkalommal részesült jutalomban és dicséretben, közöttük 2002. április 22-én Országos Rendőr-főkapitányi jutalomban. Teljesítményének értékelése minden évben kiváló volt.

A Fővárosi Bíróság helyesen és okszerűen értékelt és mérlegeléssel megállapított tényállása a fenti kiegészítéssel megalapozott és a felülbírálat alapját képezi. A másodfokú eljárásban érvényesülő alapelve, a tényálláshoz kötöttségre figyelemmel a védelem felülmérlegelést, és ellentétes tényállás megállapítását célzó fellebbezése nem foghatott helyt.

Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és a cselekmények jogi minősítése is törvényes. Ellenben a jogi indokolás téves, mivel a súlyos testi sértés nem praeterintencionális bűncselekmény, és a vádlottakat nem gondatlanság, hanem eventuális szándék vezette a bekövetkezett eredményben, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet e körben adott jogi okfejtését (7. oldal 2. bekezdés) mellőzi.

A vádlottak tudata átfogta, hogy a földről felrántott sértett ököllel történő bántalmazása súlyosabb csonttöréses sérülést okozhat, amely iránt a jogszerűen igazoltatott, büntetett sértett elfutása miatt indulatos vádlottak közömbösek voltak. Törvényes azonban a súlyos testi sértéssel valóságos alaki halmazatban álló hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségének megállapítása.

A két vádlott szándék- és akarategységben cselekedett, ezért az anyagi jogszabályokkal egyezően helytálló a társtetteskénti minősítés is.

Az elsőfokú bíróság szinte maradéktalanul számba vette a büntetés kiszabása körében értékelhető enyhítő és súlyosító tényezőket. További súlyosító körülmény a halmazat és a társtettesi elkövetés.

Az ítéltábla mellőzte a súlyosító körülmények közül a könnyű testi sértés esetén a magánindítvánnyal kapcsolatos okfejtést, mivel a testi sérülések megítélése egységes, így fel sem merülhet, hogy a bekövetkezett és 8 napon túl gyógyuló sérülések mellett magánindítvánnyal kellene élni e sérülések miatt. E körben büntetést növelő hatást képezhet a csonttöréses sérüléseken túl, hogy a sértett könnyebb sérüléseket is szenvedett.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor jelentős tárgyi súlyú bűncselekményért a vádlottakkal szemben halmazati büntetésként az enyhítő szakasz - indokolás nélküli - alkalmazásával viszonylag alacsony napi tétel számú pénzbüntetést szabott ki. A vádlottak feladata a menekülő sértett elfogása volt, az elfogáshoz feltétlenül szükséges, arányban álló kényszerítő eszköz alkalmazása, és nem a sértettnek szándékos, súlyos sérüléseket okozó bántalmazása. A Fővárosi Ítéltábla osztotta az ügyészség felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására tett indítványát. A személyenként 6 hónap börtönbüntetésre súlyosított főbüntetés a 3 évi próbaidőre felfüggesztés mellett arányban áll a cselekmény tárgyi súlyával.

A kiemelkedően pozitív parancsnoki vélemény alapján az ítéltábla a büntetlen előéletű, kiváló rendőri munkát végző, többszörösen kiemelt, jutalmazott, a hosszabb szolgálati viszonyuk alatt egyéb intézkedésükben törvényesen eljáró vádlottakat a szolgálatban megtarthatónak, az előzetes-mentesítésre érdemesnek ítélte. Az érdemesség vizsgálatánál a felsorolt enyhítő tényezőket mérlegelte és a Btk.104. § (1) bekezdése alapján a vádlottakat előzetes-mentesítésben részesítette.

A vádlottak által elkövetett bűncselekmény sérti a rendfokozat tekintélyét, de súlyosabb kihatású mellékbüntetés kiszabására nincs szükség, ezért a másodfokú

bíróság a Btk. 134. § (1) bekezdése alapján a vádlottakkal szemben katonai mellékbüntetést, 2 évi várakozási idő meghosszabbítását is kiszabott. A várakozási idő meghatározásánál az ítélőtábla figyelembe vette, hogy a vádlottak mikor léptek az elbíráláskor viselt rendfokozatba. A fő- és mellékbüntetés alkalmas a vádlottakkal szemben a büntetési célok hathatós biztosítására.

A Fővárosi Bíróság a vádlottakat egyetemlegesen kötelezte a bűnügyi költségek viselésére annak ellenére, hogy a Be. 338. § (3) bekezdése értelmében a külön történő kötelezés feltételei adottak voltak, ezért a Fővárosi Ítélőtábla a költségeket megosztotta.

A Fővárosi Ítélőtábla a kifejtettekre figyelemmel az elsőfokú ítéletet a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 371. § (1) bekezdését felhívva helybenhagyta.

A másodfokú ítélet ellen a további fellebbezés lehetőségét a Be. 386. § kizárja.

B u d a p e s t, 2008. év április hó 10. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró***

***Dr. Kiss Sándor s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 20.B.237/2007/6. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 1.Bf.216/2007/6. számú ítéletében foglalt változások mellett az I. r. és a II. r. rendőr zászlós vádlottakkal szemben jogerős és - a szabadságvesztést próbaidőre felfüggesztő rendelkezés kivételével - végrehajtható!

B u d a p e s t, 2008. év április hó 10. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

Kiadmány hitelül:

tisztviselő